

Núria Manso: Memories. Vídeos, 2019

La iconografia és una ciència desenvolupada durant la primera meitat del segle XX, per Erwin Panofsky, que considera la imatge visual com a portadora d'interessos formals i continguts intrínsecs. Així, cal concebre l'obra d'art amb un valor viu ple de significats i portador d'idees culturals. Aquests principis es poden extrapolar plenament a la producció videogràfica de l'artista Núria Manso (Barcelona, 1960).

La base del seu actual treball artístic són les imatges processades que esdevenen una forma de pensament. Ja amb anterioritat, aquesta artista havia desenvolupat les possibilitats de les imatges concatenades on, a més a més dels valors i significats de cada imatge, calia cercar un significat en conjunt. L'actual etapa artística de Núria Manso, com a productora de vídeos de creació, podríem situar-la amb posterioritat a una notable i complexa producció videogràfica anomenada *Dokuart* (exhibida al Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona, 2011).

Des de llavors els seus treballs videogràfics, més senzills i menys grandiloqüents, s'han anat succeint any rere any. Els fonaments són, si més no, similars conceptualment a altres treballs fotogràfics seus: el tractament de múltiples imatges de forma simultània. Ara, els vídeos són animacions d'imatges que transcorren una darrera l'altra. Són documents gràfics d'instal·lacions artístiques anteriors o seqüències fotogràfiques d'experiències i moment vitals de l'artista.

Cinc són els vídeos que ara presenta en aquesta mostra. El primer, *Jo hi vaig ser / soc allà* (2013) és un recorregut vital a base d'una recopilació d'imatges de la pròpia artista dels successos ocorreguts a Berlín l'any 1989 amb la caiguda del mur. Imatges dels espais adjacents al mur plens de gent expectant i de policies que es mouen a un ritme trepidant. El valor simbòlic és evident: la imatge d'un mur que tanca un espai i el desig de superar-lo... *Traspassar* (2014) presenta certa concomitància amb l'anterior. Aquí, però, l'element fonamental són els diferents ponts que travessen el riu Thames a Londres. Amb un ritme trepidant d'imatges que es mouen d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra, l'artista en endinsa en una voluntat d'unir mons separats o de transitar d'un estat a un altre.

Vistas al mar (2015) es basa en els documents gràfics d'una instal·lació de la pròpia artista realitzada a la glorieta del Círculo de Bellas Artes de Madrid, l'any 1987. Amb un so de fons de les onades del mar i un moviment rotatori l'artista ironitza amb el desig de visualitzar el mar des d'un punt on només es percep una enorme conurbació urbana. De la mateixa manera, *Visió penetrant* (2015) reflecteix el contingut d'una instal·lació fotogràfica realitzada a Can Basté, Barcelona, l'any 1998. Aquí se succeeixen, concatenades, tres sèries temàtiques d'imatges. Una d'aquestes, per exemple, incorpora creus de farmàcia, carrers de Barcelona i espais que eren o havien estat galeries o espais d'art. L'animació d'imatges transcorre en sentit horitzontal per aquestes sèries on, de tant en tant, fa un salt vertical per passar a l'altra sèrie.

Per últim, *Cul-de-sac* (2016) és una animació d'imatges que transcorre a un ritme lent i amb un so estrident d'una harmònica. Aquest mostra un conjunt de carrers i passatges sense sortida de Barcelona: petites fileres de cases i edificis taponats en un dels seus extrems, uns camins o recorreguts que no van enlloc molt suggerents en tots els seus possibles significats...

Aquests vídeos, malgrat la visió subjectiva de l'artista, tenen un potent poder suggestiu i poden interpretar-se atenent els possibles significats de les seves imatges, dels valors simbòlics i de les idees culturals de la societat del moment.

Domènec Ribot, Crític d'art
Barcelona, juliol de 2019.

Dimarts a Divendres 15h a 20h / Dissabtes de 12h a 20h
14-24.11.2019 red03 Art Gallery. C/Cremat Gran i Xic 9, 08003 Barcelona

Núria Manso: Memorias. Vídeos, 2019

La iconología es una ciencia desarrollada durante la primera mitad del siglo XX, por Erwin Panofsky, que considera la imagen visual como portadora de intereses formales y contenidos intrínsecos. Así, debe concebirse la obra de arte con un valor vivo lleno de significados y portador de ideas culturales. Estos principios pueden extrapolarse plenamente a la producción videográfica de la artista Núria Manso (Barcelona, 1960).

La base de su actual trabajo artístico son las imágenes procesadas que mutan en una nueva forma de pensamiento. Con anterioridad, esta artista ya había desarrollado las posibilidades de las imágenes concatenadas donde, a más a más de los valores y significados de cada imagen, había que buscar un significado global al conjunto. La actual etapa artística de Núria Manso, como productora de vídeos de creación, podríamos situarla con posterioridad a una notable y compleja producción videográfica denominada *Dokuart* (exhibida en el Centro de Arte Santa Mónica de Barcelona, en el año 2011).

Desde entonces sus producciones videográficas, más sencillas y menos grandilocuentes, se han sucedido año tras año. Los fundamentos son, si más no, similares conceptualmente a otros trabajos fotográficos suyos: el tratamiento de múltiples imágenes de forma simultánea. Ahora, los vídeos son animaciones de imágenes que transcurren una detrás de otra. Son documentos gráficos de instalaciones artísticas anteriores o secuencias fotográficas de experiencias y momentos vitales de la artista.

Cinco son los vídeos que ahora presenta en esta muestra. El primero *Yo estuve / Estoy allí* (2013) es un recorrido vital a base de una recopilación de imágenes de la propia artista de los sucesos ocurridos en Berlín el año 1989 con la caída del muro. Imágenes de los espacios adyacentes al muro repletos de gente expectante y de policías que se mueven a un ritmo trepidante. El valor simbólico es evidente: la imagen de un muro que cierra un espacio y el deseo de superar-lo... *Traspasar* (2014) presenta ciertas concomitancias con el anterior. Aquí, pero, el elemento fundamental son los diferentes puentes que atraviesan el río Támesis en Londres. Con un ritmo trepidante de imágenes que se mueven de izquierda a derecha y de derecha a izquierda, la artista se adentra en una voluntad de unir mundos separados o de transitar de un lado al otro.

Vistas al mar (2015) se basa en los documentos gráficos de una instalación de la propia artista realizada en la glorieta del Círculo de Bellas Artes de Madrid, el año 1987. Con un sonido de fondo de las olas del mar y un movimiento rotatorio la artista ironiza con el deseo de visualizar el mar desde un punto donde solo se percibe una enorme conurbación urbana. De la misma manera, ***Visión penetrante*** (2015) refleja el contenido de una instalación fotográfica realizada en Can Basté, Barcelona, el año 1998. Aquí se suceden, de forma concatenada, tres series temáticas de imágenes. Una de estas, por ejemplo incorpora cruces de farmacias, calles de Barcelona y espacios que eran o habían sido galerías o centros de arte. La animación de imágenes transcurre en sentido horizontal por estas tres series donde, de vez en cuándo, se produce un alto vertical para pasar a otra serie.

Por último, *Cul-de- sac* (2016) es una animación de imágenes que transcurre a un ritmo lento y con un sonido estridente de una armónica. Este, nos muestra un conjunto de calles y pasajes sin salida de Barcelona: Cortas hileras de casas y edificios taponados en uno de sus extremos. Unos caminos o recorridos que no llevan a ninguna parte pero muy sugerentes en todos sus posibles significados...

Estos vídeos, a pesar de la visión subjetiva de la artista, tienen un potente poder de sugerir y deben interpretarse ateniendo los posibles significados de sus imágenes, de los valores simbólicos y de las ideas culturales de la sociedad del momento.

Domènec Ribot, Crítico de arte
Barcelona, julio de 2019.

Martes a Viernes 15h a 20h / Sábados de 12h a 20h
14-24.11.2019 red03 Art Gallery. C/ Cremat Gran i Xic 9, 08003 Barcelona

Núria Manso: Memory. Vídeos, 2019

Iconography is a field of science that was developed in the first half of the twentieth century by Erwin Panofsky, who considered visual images as the containers of formal interests and intrinsic contents. Thus, works of art were to be conceived as living values loaded with meaning, conveyors of cultural ideas. These principles can be fully extrapolated to the video work of artist Núria Manso (Barcelona, 1960).

At the present time, her artistic work is based on processed images that become a method of thinking. At a previous stage the artist had already delved into the possibilities of concatenating images so that, besides the value and meaning of each image, a joint meaning had to be sought for. This selection represents Núria Manso's output of creative videos after **Dokuart**, the noteworthy and complex video-work she displayed in 2011, at the Centre d'Art Santa Mònica, Barcelona.

Since then, she has been producing video-works regularly over the last years; during this time her productions have become simpler and less grandiloquent. Fundamentally, they are conceptually akin to her other photographic works inasmuch as she uses several images simultaneously. However, the videos are visual animations that unfold one after the other. They are graphic documents of previous artistic installations or photographic sequences of experiences and moments of the artist's life.

The present exhibition comprises five of her videos. The first, **Jo hi vaig ser/ soc allà (2013)** (I was/am there) consists of the biographical images recorded by the artist herself during the events that took place in Berlin in 1989, when the Berlin Wall was demolished. Shots of the areas next to the Wall show the crowds of expectant onlookers and the police moving around at great speed. The symbolic value is obvious: the image of a wall that encloses a space, and the desire to overcome it... **Traspassar (2014)** (Crossing) shows certain similarities with the previous work; however, this time the main features are the bridges across the River Thames in London. By means of a frantic sequence of images that rush from left to right and from right to left, the artist draws the spectator into the longing to unite separate worlds or to transit from one state into another.

Vistas al mar (2015) (Views of the Sea) consists of visual documents of the installation that Núria Manso made for the intersection in front of the Círculo de Bellas Artes in Madrid, in 1987. With a soundtrack of ocean waves audible in the background and the rotational movement of the camera, the artist ironically evokes the desire to see the sea from a spot where the only thing visible is a large urban crossroad. Likewise, **Visió penetrant (2015)** (Penetrating Vision) captures the contents of a photographic installation that was shown at Can Basté in Barcelona, in 1998; the images are concatenated here according to three themes that form a sequence. One of them is made up of the crosses that indicate pharmacies, another shows streets of Barcelona, and the third shows spaces that are or had been art spaces or art galleries. The animation of the images in these series unfolds horizontally, occasionally taking a vertical jump as it switches over into the next series.

Finally, **Cul-de-sac (2016)** (Dead End) is an animation that proceeds at a slow pace; in the background we can hear the strident sound of a mouth-organ; the images show a number of dead-end streets and alleys leading nowhere, evoking a range of intensely suggestive possible meanings... In spite of the subjective vision of the artist, these videos are deeply moving and according to the images, their symbolic values and the cultural concepts prevailing in society at a given time, they are open to a variety of interpretations.

Domènec Ribot
Art critic Barcelona, July 2019.

Tuesday to Friday 15h to 20h / Saturday 12h to 20h
14-24.11.2019 red03 Art Gallery. C/ Cremat Gran i Xic 9, 08003 Barcelona